

A Kúria a dr. Solt Péter ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Szilágyi Nóra jogtanácsos által képviselt alperes ellen rendkívüli felmondás jogellenessége és jogkövetkezményei iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 11.M.5292/2008. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 49.Mf.637.997/2009/2. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2012. február 29. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Bíróság 49.Mf.637.997/2009/2. számú ítéletét hatályában fenntartja.A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes 2006. július 12-étől forgalmi járművezető munkakörben fennálló munkaviszonyát a munkáltató 2008. november 5-én kelt rendkívüli felmondással megszüntette. Az indokolás szerint a felperes a vele szemben 2008-ban négy alkalommal lefolytatott felelősségrevonási eljárások ellenére 2008. október 7-én ismételten kötelezettségszegést követett el, amikor autóbuszával az engedélyezett 40 km/óra sebesség helyett 48 km/óra sebességgel közlekedett. A felperes a keresetében a rendkívüli felmondás hatályon kívül helyezésével az eredeti munkakörbe történő visszahelyezését kérte. Hivatkozása szerint alaptalan a rendkívüli felmondás, miután a buszokban a sebességmérő műszerek nem hitelesek, nem a valós sebességet mutatják, így az autóbuszvezetők a gyakorlatuk alapján választják meg a sebességet. Vitatta a vele szemben korábban alkalmazott felelősségrevonási eljárások megalapozottságát is.A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 11.M.5292/2008/6. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest az alperes javára 60.000 forint perköltség, az állam javára 107.710 forint eljárási illeték megfizetésére.Megállapította, hogy jogorvoslati kioktatás ellenére a felperes a rendkívüli felmondást megelőzően kiadott munkáltatói határozatokkal szemben nem indított keresetet, így már nem vitathatja, hogy az azonnali hatályú munkaviszony megszüntetési intézkedést megelőzően több ízben kötelezettségszegést követett el.A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a rendkívüli felmondást megalapozottnak találta.A felperes a perben nem vitatta, hogy a sebességtúllépés időszakában nem merült fel adat arra, hogy az általa vezetett jármű sebességmérője rosszul működött volna. Ugyanakkor az alperes a perben hitelesítési bizonyítvánnyal igazolta, hogy a sebességmérő az előírt hitelesítési követelményeknek megfelelt. A tanúk is csak általánosságban nyilatkoztak arról, hogy a régi típusú autóbuszokban a sebességmérő számlálója rosszul működik. A sebességtúllépés idején vezetett autóbusz vonatkozásában azonban nem tudtak konkrét nyilatkozatot

tenni. A bíróság álláspontja szerint a KRESZ szabályainak megszegése az autóbuszvezető munkakörű felperesnél minden esetben súlyos és lényeges kötelezettségszegésként értékelendő, mivel a legfontosabb kötelezettsége a közlekedési előírások maradéktalan betartása. A lényeges kötelezettség megszegése mellett jogszerűen értékelhette súlyosbító körülményként a munkáltató a felperes által korábban elkövetett más szabályszegéseket, ezért a rendkívüli felmondást jogszerűnek találta. A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság 49.Mf.637.997/2009/2. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254. § (3) bekezdés alapján helyes indokainál fogva helybenhagyta. Kötelezte a felperest az alperes javára 30.000 forint másodfokú perköltség megfizetésére. A másodfokú bíróság a fellebbezés miatt kiemelte, hogy a felperes az elsőfokú eljárásban nem hivatkozott a rendkívüli felmondással kapcsolatban a szubjektív határidő elmulasztására. be nem tartására. Keresetét a jogalap tekintetében a munkáltatói intézkedés „retorziós” jellegére alapította, ezért keresetének jogalapját a Pp. 247. § szerinti tilalom miatt másodfokon már nem változtathatta meg. A Pp. 235. §-ába is ütközött ezen új ténynek a fellebbezési eljárásban történő előadása, erről ugyanis az elsőfokú eljárás során is tudomása lehetett. A hivatalból történő bizonyítás tilalma miatt az elsőfokú bíróság pedig a határidő betartását nem vonhatta kétségbe figyelemmel arra is, hogy azt a felperes az elsőfokú eljárásban nem tette vitássá. A felperes kérelmére a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 6. § a) pontja alapján kizárólag a másodfokú eljárásban engedélyezett a részére költségmentességet, és ez alapján rendelkezett a fellebbezési eljárási illeték viseléséről. A felperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezésére, új határozat meghozatalára, a rendkívüli felmondás jogellenességének megállapításával annak jogkövetkezményei alkalmazására irányult. Másodlagosan „az első-, vagy a másodfokú bíróságot” kérte új eljárásra és új határozat hozatalára utasítani. Hivatkozása szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet helybenhagyásával, a rendkívüli felmondás elkészttsége figyelembe vételének megtagadásával súlyos jogszabálysértést követett el. Keresetét az Mt. 100. §-ára alapozta, miután mind az első-, mind a másodfokú eljárásban a per tárgyát a rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményei alkalmazása iránti kérelme képezte. E kereseten a felperes a másodfokú eljárásban sem változtatott, alaptalanul hivatkozott tehát a másodfokú bíróság a Pp. 247. § (1) bekezdésben foglaltak megsértésére. Nem állított új tény sem a fellebbezési eljárásban, hiszen a felmondás elkészttséget igazoló tények már a keresetlevél mellékletét képező iratanyagokban szerepeltek. Ezeket nem a fellebbezéskor hozta a felperes a bíróság tudomására, csak felhívta a figyelmet ezen értékelés alá vonni elmulasztott tényre, melyről az elsőfokú bíróságnak már magából a keresettel megtámadott rendkívüli felmondásnak a szövegéből is tudomása volt. Ezért a másodfokú

bíróság jogszabálysértően alkalmazta a Pp. 235. § (1) bekezdését. Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte, perköltségre nem tartott igényt.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül [Pp. 275. § (2) bekezdés]. Ezért a felülvizsgálati eljárásban csak a rendkívüli felmondásra nyitva álló tizenöt napos szubjektív határidő megtartottságának kérdése volt vizsgálat tárgyává tehető.

A felülvizsgálati kérelem aaptalanul hivatkozott arra, hogy a fellebbezésben előadottak nem ütköztek a Pp. 247. § (1) bekezdésben foglalt keresetváltoztatás tilalmába. A felperes mind az első-, mind a másodfokú eljárásban az Mt. 100. § rendelkezéseinek alkalmazásával a munkáltatói rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítását kérte ugyan, a fellebbezésében azonban ennek alátámasztására új tényként hivatkozott arra, hogy a munkáltató elmulasztotta az intézkedésére nyitva álló tizenöt napos szubjektív határidőt. A bírói gyakorlat szerint azonban új keresetnek minősül az az előadás, amely az érvényesített követelés jogi és ténybeli megváltoztatását eredményezi (BH.1997.279.). A felperes a keresetében, illetve az elsőfokú eljárás során a rendkívüli felmondást érdemben vitatta, annak megalapozatlanságára hivatkozott, a határidő túllépésére vonatkozóan tényelőadást nem tett. Ezért az elsőfokú bíróság a Pp. 215. §-nak megfelelően járt el, a döntése ugyanis nem terjedhetett túl a kereseti kérelmen, illetőleg az ellenkérelmen. Ezen kívül a Pp. 164. § rendelkezéseinek figyelembevételével folytatta le a bizonyítást a munkáltatói intézkedés megalapozottsága körében, miután a jelen esetben a határidő megtartottságára nézve hivatalbóli bizonyításnak nem lehetett helye (Pp. 164. § (2) bekezdés]. A fentiekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban munkavállalói költségkedvezményben részesülő felperes helyett a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2012. február 29.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Hajdu Edit s.k. előadó bíró, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. bíró

A kiadmány hitelélül: Nné tisztviselő